

AGGLOMERÁCIÓS VÍZVÁLSÁG BUDAPEST TÉRSÉGÉBEN

Az agglomerációs vízfogyasztást befolyásoló legfontosabb tényezők meghatározása

Gönczi Gábor Fővárosi Vízművek Zrt.

PROBLÉMA MEGHATÁROZÁSA

Budapest lakossága 1,6 millió fő, agglomerációval együtt 2,5 millió fő. Az elmúlt 10 évben az agglomeráció lakossága 10%-al növekedett, amíg Budapest lakossága csökkent. Ez gyors populáció változás nagy igénybevételt okozott az agglomerációs infrastruktúrára, beleértve a közműveket. A vízi-közműrendszer ezen idő alatt nem alkalmazkodott ezekhez az új vízigény-eloszlásokhoz, hiszen az utolsó nagy közműfejlesztés a 70-es években zajlott le.

A kialakult helyzet magában hordozta az ellátási probléma kialakulását. 2022 nyarán Solyvár ivóvízellátó rendszere túlterhelődött a nyári hőségben, az agglomerációs város bizonyos területén vízhiány alakult ki. Ez a válsághelyzet nem elszigetelt probléma egyetlen agglomerációs város számára, hanem általános aggodalomra ad okot a nyári hőség hullámok idején, amikor a vízfogyasztás a csúcson van. Ennek oka, hogy a budapesti agglomerációs területek a vízellátási láncnak a végén találhatóak, gyakran kis átmérőjű és kis kapacitású vezeték(ek)kel kapcsolódnak a budapesti vagy más regionális vízhozóhoz.

Az agglomeráció népességnövekedést több tényező is fokozza, mint például a térség társadalmi átalakulása, ahol a városközpontból az agglomerációba költöznek, amihez a kormány állami támogatású lakáshitelei is

hozzájárulnak. Továbbá az egyedülálló rezsi árpolitika is ennek környezetnek a jellemzője, ahol a vízdíjak 2012-ben rögzítésre kerültek, ami jelentősen befolyásolja a fogyasztói viselkedést. Végül a jövőben a globális felmelegedés csak fokozza ezeknek a hőhullám-jelenségeknek a gyakoriságát és mértékét és változtatások nélkül több ivóvíz-ellátási probléma fog jelentkezni az agglomerációs térségben.

KUTATÁSI CÉLJA

Az agglomerációs vízváltás négy fő csoportot érintenek: önkormányzatok, víziközmű társaságok, háztartások, kormány. Mindegyik csoportnak ugyanaz az elsődleges célja, hogy az agglomerációs területen biztosítsa a zavartalan ivóvízellátást, de megvalósítási módszerük eltérőek. A probléma okait is az egyes érintettek eltérően értelmezik, ez a probléma összetettségéből adódik, hiszen technikai, társadalmi és jogi vonatkozásai is vannak. Jelen kutatás célja meghatározni azokat a kulcstényezőket, amelyek befolyásolják az agglomerációs vízváltást.

FOGYASZTÓI SZOKÁSOK

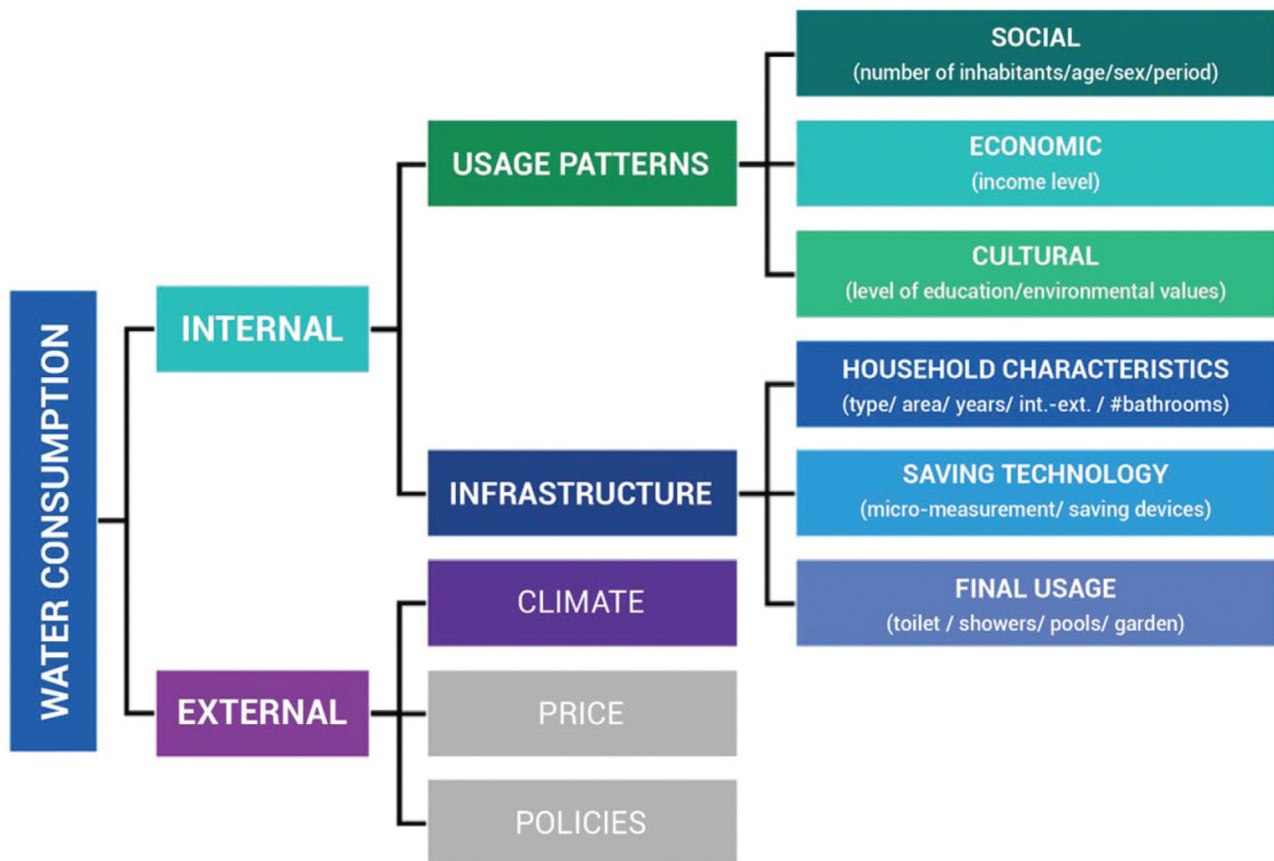
A kialakult válsághelyzet megértéséhez a fogyasztói szokások elemzése szükséges. A fogyasztói szokások elmélete a pszichológiát és a közgazdaságtant magában foglaló komplex tudományterület. Az ivóvíz a fogyasztási

cikkek egy speciális fajtája, amelyet alapvető vagy szükségleti áruként definiálhatunk. A víz önmagában alapvető szükséglet, de a víz konkrét felhasználása megváltoztathatja annak gazdasági besorolását. Az ivóvíz nemcsak a fiziológiai és biztonsági szükségleteket elégíti, hanem közvetve a magasabb hierarchikus rend elemei is vízfogyasztást generálnak (Maslow, 1943).

A tervezett viselkedés elméletesen az egyéni viselkedési szándékokat három tényező befolyásolja. Az első tényező a viselkedéshez való hozzáállás. A vízfogyasztásról kapcsolatban ez magyarázható például az emberek víztakarékossági attitűdjével, például azzal, hogy környezetvédelmi okokból vagy költségmegtakarítás miatt fontosnak tartják, ez befolyásolhatja víztakarékossági

szándékukat. A második befolyásoló tényező a szubjektív norma, amely akkor következik be, amikor az egyén nyomást érez környezetétől egy bizonyos viselkedés végrehajtására. A vízfogyasztásra példa lehet, ha az egyén azt látja, hogy környezete, barátja, családja takarékoskodni kezd a vízzel, akkor ő maga is bátorítást kaphat a víztakarékosságra. A harmadik tényező az észlelt viselkedéskontroll mértéke, amely az adott viselkedés nehézségéről alkotott elfogult vélemény. Ezen összetett viselkedést befolyásoló tényezők alapvetően határozzák meg az emberek vízfogyasztásának mértékét (AJZEN, 1991).

A vízdíjak 2012-befagyasztása a fogyasztói szokásokat nagymértékben befolyásolhatja. A háztartások bevétele nőtt, az ivóvíz ára arányosan olcsóbb lett. Ez jelentősen

1.ábra: Vízfogyasztást befolyásoló tényezők (Daniel R. Rondinel-Oviedo, 2020, p. 3)

befolyásolta az ivóvíz kereslet jövedelem rugalmasságát, ami azt vizsgálja, hogy a keresett mennyiség, esetünkben az ivóvíz értékesített mennyisége hogyan változik a fogyasztói jövedelem változásával. Egy felett luxuscikkekről beszélhetünk, nulla és egy között normál javak találhatóak nullához közeli értékek az alapvető szükségletekre jellemző és negatív értékeknél fordított arányosság áll fent a fogyasztói jövedelem és a keresett mennyiség között. Az agglomerációk esetében ez azért 0,5 feletti, ami a vízfogyasztási szokások átalakulását jelenti.

A kutatás alapja annak megértése, hogy mi befolyásolhatja a háztartási vízfogyasztást. Az ivóvíz fogyasztás több elemből áll, az emberi fogyasztás a háztartási vízfogyasztás legkisebb hányadát teszi ki. A fogyasztás nagy részét az egyéb napi tevékenységek, mint a mosakodás, zuhanyozás stb. Az alábbi ábrán látható, hogy mi befolyásolja leginkább a fogyasztói szokásokat.

Két fő tényezőt különböztethetünk meg, a belső és a külső tényezőket. A belső tényezők közé tartoznak a fogyasztói minták szokások és az infrastruktúra típusa. A külső befolyásoló tényezőkhöz tartozik a klíma, a víz ár és a vonatkozó törvények, rendelkezések és vízfogyasztást befolyásolni célzó kampányok.

TÁRSADALMI ÉS URBANIZÁCIÓS VÁLTOZÁSOK

A kialakult agglomerációs vízváltás tanulmányozásához át kell tekinteni a térség társadalmi és urbanizációs változásait is. Az urbanizáció szó a következőt jelenti: a népesség vidéki területekről városi területekre vándorol, ami a városi népesség növekedését és a vidéki lakosság számának csökkenését okozza.

Budapestre Ernest Burgess koncentrikus zóna modelljéhez hasonlítható leginkább, amely elméleti keretet ír le a városok növekedésére és a városok földhasználati mintáira. A koncentrikus zóna modellje alkalmazható Budapest történelmi városfejlődésére. Az első zóna e modell szerint a központi üzleti negyed. Ez a terület a város központi történelmi csomópontjaként szolgál, itt összpontosul a kereskedelmi és adminisztratív tevékenység. A második zóna az átmeneti zóna, amely vegyes területhasználatból áll, beleértve a lakossági és kereskedelmi tevékenységeket is. A következő zóna a Working-Class zóna, ahol megfizethető lakások találhatóak és ipari tevékenység is jelen van. A negyedik zóna a Lakossági zóna, amely tágasabb ingatlanokból áll. Általában közép- és felső-középosztálybeli lakosok települnek ide, elválasztva magukat az ipari területektől. Az utolsó zóna az ingázó zóna, ahol gazdagabb, magasabb jövedelmű lakosok élnek egy külvárosi területen, nagyobb otthonokkal és zöldebb környezettel. A vízellátó rendszer a város ilyen struktúrájához került kifejlesztésre (Burgess, 1925).

Az agglomeráció terjeszkedése és lakosság számának növekedése a szuburbanizáció következménye, ami az urbanizációs elmélet része. A szuburbanizáció során az emberek, a gazdasági tevékenységek és iparágak a városi központokból az agglomerációba költöznek. Ez a jelenség az urbanizált terület bővüléséhez és a népsűrűség csökkenéséhez vezet. A jelenség nem csak Budapesten figyelhető meg, a világon városi népsűrűség mindenhol csökken, és a városi terület kiterjedése gyorsabban nő, mint a városi lakosság száma. A modellek előrejelzése szerint a városi területeken évi két százalékos népesség sűrűségcsökkenés várható (Angel, 2012).

Magyarország lakosságának 65 százaléka, 6,3 millió ember él városokban és azok agglomerációs területein. Budapest lakossága a 90-es évekhez képest 300 ezerrel csökkent, ez a csökkenés több, mint a többi régióközpont népességvesztesége, ahol átlagosan 200 ezres a népességfogyás. A szuburbanizációs tendencia tovább folytatódik, ha nem tesznek lépéseket ennek megállítására. Az agglomerációs városok és falvak népességnövekedése fokozott környezetterhelést jelent, csökken a zöldfelületek aránya.

Az agglomerációba vándorlást Budapest esetében három tényező befolyásolja: az életminőség, a lakhatás és a közlekedés ára. Az agglomeráció ingatlanárai alacsonyabbak Budapest árainál. Továbbá új ingatlanfejlesztések a ránya is magasabb az agglomerációban, ahol lakásállomány 9%-a újult meg még Budapesten ez az érték csak 5%. A turisztikai ágazat a rövid távú lakásbérlettel emelte az ingatlanárakat, ahol a befektetők a város kiemelt területein vásárolnak ingatlanokat az Airbnb számára. 2022-ben Budapest összes lakásának 17,7%-a (170 ezer) áll üresen a nem megfelelően szabályozott lakásbérlet rendszer miatt.

A munkavállalói szokások változása is hozzájárult az agglomeráció népszerűségéhez. A koronavírus által felgyorsított új irodai munkakultúra is jelentősen befolyásolja az agglomeráció népszerűségét. A home office-t jóval a világjárvány előtt elkezdték használni, de a vírus gyorsító hatással volt a home office terjedésére és népszerűségére. Ebben az új rendszerben a munkahét egy része home office-ból is elvégezhető, így a cégeknek kisebb méretű irodája lehet, és a munkavállaló akár a hosszabb ingázási időt is elfogadja az agglomerációból.

VÁROS- ÉS KÖZMŰGAZDÁLKODÁS

A modern technológiákkal megjelent a Smart City koncepció, ahol a hagyományos hálózatokat és szolgáltatásokat digitális megoldások felhasználásával hatékonyabbá teszik a lakosság és az üzleti élet javára. A várostervezés átalakulása visszatükröződik a közműgazdálkodás általános elveiben is, ahol elsődleges szempont a termékminőség (ivóvízbiztonság) és a vevői elégedettség, majd ezt követik a vállalat optimális működésével és a fenntarthatóságra vonatkozó irányelvek. A modern közműcég ezekkel a modern elvekkel tudja hatékonyan integrálni a tevékenységét a Smart City koncepciójába.

A modern vízgazdálkodási irányzatok eltávolodnak a hagyományos központosított vízgazdálkodási megközelítéstől és holisztikus nézetet alkotnak a gazdálkodási rendszerről. A megfelelő vízgazdálkodás érdekében a víz körforgásának nagy részét le kell fedni, több érdekelt fél bevonásával. A vízgazdálkodásnak ezt az új holisztikus megközelítését „Water Sensitive Cities-nek” nevezik. Víz-érzékeny városoknak három fő pillérüknek kell lenniük: 1, A városoknak vízgyűjtőknek kell lenniük, vagyis több vízforrással kell rendelkezniük, ezt modern központi irányítású és decentralizált infrastruktúrával lehet megvalósítani. 2, A városoknak ökoszisztéma-szolgáltatásokat kell nyújtaniuk a természetes és mesterséges környezet fenntartása és védelme érdekében. 3, A városoknak víz érzékeny közösségekből kell összetevődni, ahol az emberek tudatos vízhasználók és a város vezetése a fenntarthatóságra helyezi a hangsúlyt. Ennek az irányítási módszernek a valós alkalmazása megmutatta, hogy ugyanazon szervezeten belül, különböző területek együttműködésével nehézségek is adódhatnak. Az összes

gazdálkodási folyamat tökéletes integrációja lehetetlen lesz, de a holisztikus megközelítés és néhány kulcsfontosságú terület integrálása hatékonyabb vízgazdálkodási rendszert eredményez. A korábbi vízgazdálkodási módszereket nagyrészt a mérnöki terület irányítja és ellenőrzi. A Water Sensitive City menedzsment megközelítését viszont egy interdiszciplináris csapat irányítja. A társadalomtudományok ennek az új vízgazdálkodási rendszernek elengedhetetlen részei lesznek, mivel megérthetik, hogyan viszonyulnak és reagálnak az emberek és a társadalmak a modern kor kihívásaihoz (Younos & Parece, 2016).

KLÍMAVÁLTOZÁS

A klímaváltozás alapvető szerepet játszik Budapest agglomerációs vízváltásában. A 2022-es vízhiányos esetek mind a nyári hőség hullámok idején fordultak elő, amikor az emberek az általuk tapasztalt extrém hőség miatt több vizet fogyasztottak. Az aszály egy másik környezeti jelenség, amely veszélyezteti a vízforrások mennyiségét és minőségét. Másrészt a vízhez való hozzáférés árvizek formájában is veszélyes lehet a vízforrások elszennyeződése és az infrastruktúra károsodása miatt. A hőmérséklet éves és szezonális átlag emelkedése a közeljövőben 1,1°C és 1,5°C, hosszú távon pedig 3,6°C és 4,7°C prognosztizálható. Az éves csapadékmennyiség a teljes vízgyűjtőre átlagolva változatlan marad, de a medence északi több, míg a déli része kevesebb csapadékot kap. Jelentős változás várható a szezonális csapadékeloszlásban is. A nyári hónapok 58%-kal lesznek szárazabbak, a téli hónapok csapadéka pedig 34%-kal nő. A szélsőséges időjárás fokozódása várható, ami intenzívebb és gyakoribb nyári hőhullámokat, csapadékot jelent (Roswitha Stolz,

2018). Az EU Duna Régió Stratégiája (EUSDR) többek közt hivatott arra, hogy a klímaváltozás okozta régiós problémákra megoldást találjon. Irányelvei a Nemzeti Vízstratégiába a Kvassay Jenő tervbe is bekerültek és az uniós stratégiák általános elképzeléseit valósítja meg. Fő fókusza az árvíz- és aszályszabályozás, valamint a vízkészlet-gazdálkodás. Ez az új nemzeti vízstratégia jó lépés az éghajlatváltozás hatásai elleni küzdelem felé, de még mindig nem egy teljes terv, mivel nem kezeli megfelelően a bevezetőben bemutatott víziközmű-szektor problémáit.

VIZSGÁLAT MÓDSZERTANA

Három alapvető tudományág, a mérnöki, társadalom- és gazdaságtudományi folyamatok befolyásolják a kialakult agglomerációs vízváltást. A helyi sajátosságok, mint a társadalmi elrendezés vagy a városi terület alkalmazott gazdálkodási típusa és működési környezete korlátozni fogják az általános irányelvek és elméletek alkalmazását. Az objektív vizsgálathozátfogó kvantitatív vizsgálati módszerre van szükség, ami a lehető legtöbb a fentebb leírt területre terjed ki.

Számos kvantitatív kutatási módszer létezik, és a témának megfelelő módszer kiválasztása a kutatás alapvető kiindulópontja. Ennek megvalósításához kiválasztási kritériumrendszerre van szükség. Mindenekelőtt meg kell határozunk elsődleges változónkat, amely kutatásunk fókuszában áll. Az agglomerációs vízváltások sokféle változóval jellemezhetők, de a legtriviálisabb és legfontosabb, ami a vízhiányt mutatja, a vízfogyasztás. Az összes többi változót függetlennek tekintjük, amely valamilyen hatással van a vízfogyasztásra. A kiválasztott kvantitatív kutatási módszereknek ezt az összefüggést kell azonosítani és számszerűsíteni.

A módszernek tartalmaznia kell egy változó redukciós technikát is a nagy mennyiségű változó miatt. Ezért a választott módszernek többváltozós elemzésnek kell lennie, ahol több változó elemzése is lehetséges egy kapcsolathalmazban (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010).

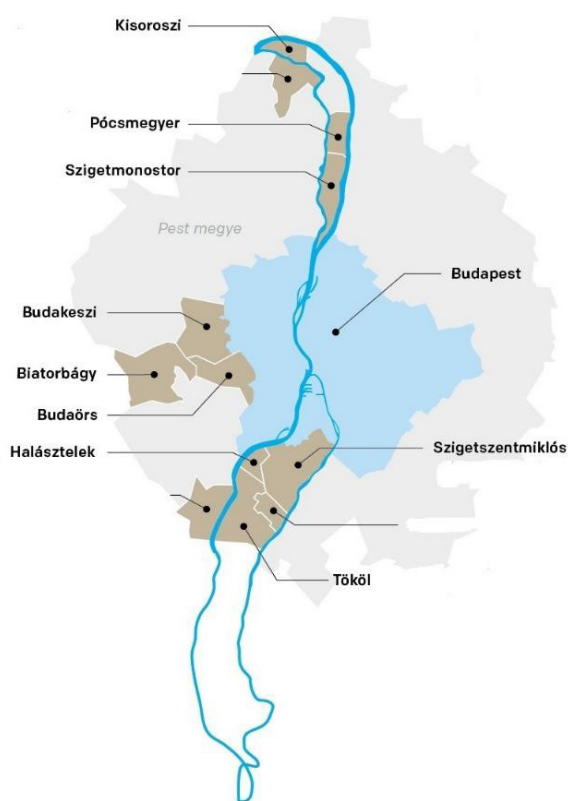
A szempontok alapján a kiválasztott vizsgálati módszer a főkomponens-analízis és a többszörös regressziós analízis. A főkomponens-analízis (PCA) egy többváltozós statisztikai eljárás. Központi gondolata, hogy csökkentse a nagyszámú, egymással összefüggő változóból álló adatkészlet dimenzióit, miközben a lehető legtöbbet megtartja az adatkészletben jelen lévő varianciából (Jolliffe, 2010). Többszörös regressziós analízis (MRA) vizsgálati módszer egy függő változó és több független változó közötti kapcsolatot elemzi. A független változók az előző PCA elemzés által meghatározott főkomponensek. Az MRA csak eszközként szolgál annak meghatározására, hogy ezek az összetevők milyen hatással vannak a vízfogyasztásra (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010).

A kutatás optimalizálása érdekében csak a szükséges másodlagos adatokat gyűjtjük össze, ez az adatok kategorizálásával történik. A vízfogyasztást befolyásoló adatok első

nagy kategóriája a társadalmi-gazdasági adatok. Ez az adattípus olyan gazdasági adatokat tartalmaz, mint a háztartások átlagjövedelme, különböző iparágak adatai, népességi adatok stb. A másik adatkategória, amely befolyásolja a vízfogyasztást, a klímaadatok. Ehhez a kutatáshoz csak társadalmi-gazdasági és éghajlati adatokat gyűjtünk, mivel ezek lefedik a legtöbb olyan változót, amelyek jelentős hatással lehetnek a vízfogyasztásra. A társadalmi-gazdasági adatok általában éves átlagok; két hónap között nincs lényeges változás. Az éghajlati adatok viszont a négy évszaktól álló regionális kontinentális éghajlat miatt a havi átlagokban is drasztikusan változnak. Itt ismét vissza kell térnünk elsődleges célunkhoz, hogy meghatározzuk azokat a mögöttes hatásokat, amelyek hosszú távon befolyásolják az agglomerációs vízfogyasztást, és amelyek az agglomerációs vízhiányt okozták. Célunk eléréséhez elegendő a klímaadatok éves átlagainak összegyűjtése (Gledsneli M.L. Lins, 2010). A kutatás célja a vízfogyasztás hosszú távú változásának elemzése, nem pedig az éves csúcsfogyasztás vizsgálata. Az éves adatok elemzéséhez tíz év szükséges, ezért az adatgyűjtés 2013-tól történt. A kutatáshoz kiválasztott másodlagos adatokat az alábbi táblázat mutatja be.

	Név	Dimenzió
Társadalmi-gazdasági változók	Vízfogyasztás	m ³
	Lakosság szám	
	Építőipar	MFt/év
	Állami támogatású lakáshitel	MFt/év
	Átlagos havi jövedelem	Ft/hónap
Éghajlati változók	Éves átlaghőmérséklet	°C
	25 °C feletti meleg napok száma	
	Csapadék mennyiség	mm

1. táblázat: Vizsgálathoz használt másodlagos adatok

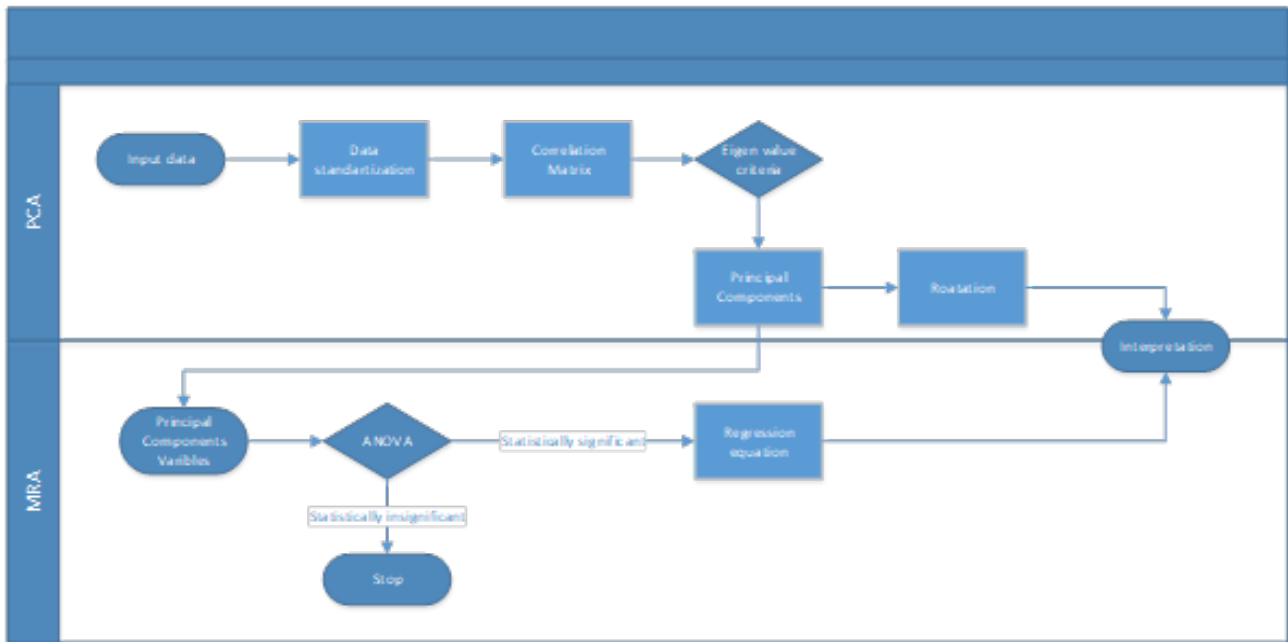

2. ábra: Vizsgált agglomerációs települések

A kutatás tárgyául szolgáló kiválasztott tizenegy agglomerációs várost és községet a Fővárosi Vízművek üzemelteti. Méretük 1011 és 40560 fő között változik. Három területen található, Budapesttől északra, főként a Szentendrei-szigeten, Budapesttől nyugatra és a fővárostól délre.

A főkomponens-analízis első lépéseként az adatok standardizálására kerül sor Z-score normalizálással, ami során ki kell számítani az adott változó középértékét, majd a szórást is. Az egyes adatpontok standardizált értékének megszerzéséhez az eredeti változóból ki kell vonni a középértéket, majd el kell osztani a szórással. Ezáltal az eltérő mértékegységű adatok összevethetőek. A következő lépés a korrelációs mátrix létrehozása. A korrelációs

mátrix a főkomponens-elemzés alapvető kiinduló eleme. Megmutatja az adatkészlet változói közötti kapcsolatot. Egytől mínusz egyig terjed. A pozitív értékek pozitív korrelációt jeleznek a változók között; együtt szoktak növekedni vagy csökkenni. Negatív korreláció esetén az egyik változó növekszik, ahogy a másik csökken. Minél közelebb van az érték plusz vagy mínusz egyhez, annál erősebb a korreláció. A korrelációs mátrix segít azonosítani a mintákat és a redundanciákat az adatokban. A PCA elemzi ezt a mátrixot, hogy meghatározza a főkomponenseket az Eigen kritérium segítségével. A főkomponens-analízissel azonosítottuk a szórások többségéért felelős komponenseket, de további elemzésre van szükség annak megértéséhez, hogy ezek a főkomponensek milyen hatással vannak a vízfogyasztásra. A többszörös regressziós elemzés (MRA) a kutatás utolsó lépése. Az MRA-ban van egy függő változó, esetünkben a vízfogyasztás és a független változók, esetünkben az előző PCA analízisben azonosított főkomponensek. Az MRA célja a függő és a független változók közötti kapcsolat vizsgálata és a függő változó előrejelzése. Ebben a kutatásban a vízfogyasztás és a főkomponensek kapcsolatának vizsgálata áll a középpontban, előrejelzés nem készül, mivel nem ez a kutatás célja. Minden független változót a regressziós analízis súlyoz, a súlyok a független változó relatív hozzájárulását jelzik a függő változó összértékéhez, megkönnyítve az értelmezést. A független változók közötti korreláció alkotja a regressziós egyenletet, a független változók lineáris kombinációját, amely a legjobban leírja a függő változót (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010).

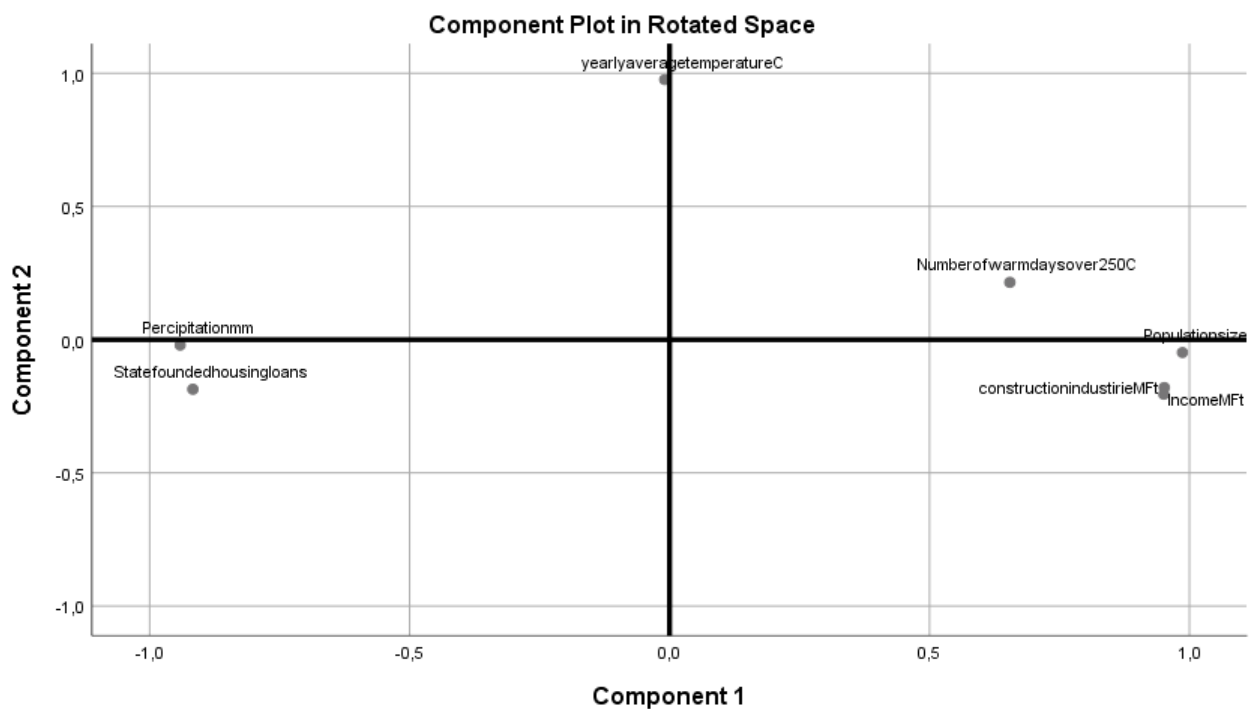

3. ábra: A vizsgálat módszertana

VIZSGÁLATI EREDMÉNYEK

A végrehajtott főkomponens analízis két olyan domináns komponenst mutatott ki, amelyek az adatsor varianciájának több mint 84%-át magyarázzák. A két azonosított komponens

közül az 1. komponensnek van a nagyobb jelentősége, evvel a komponenssel önmagában több mint 65%-os variancia magyarázható. Az esetek többsége hasonló mintákat mutatott.

4. ábra: Két fő komponenst leíró változók Biatorbágy esetén

A szocioökonómiai változók (jövedelem, népességnagyság, szűkületi ágazat) pozitív terhelést adnak az első komponensre, míg a csapadék és az állami alapítású lakáshitel negatívan terheli ezt a komponenst. Az első komponens leginkább társadalmi-gazdasági változókból áll, de jelen vannak környezeti változók is. A második komponens egy környezeti változó, az éves átlaghőmérséklet terheli. A többszörös regresszió analízissel generált lineáris regressziós egyenlet a vízfogyasztás lineáris regressziós modelljének tekinthető. Itt is megfigyelhető egy mintázat, hogy az első komponens nagyobb mértékben befolyásolja a függő változót, esetünkben a vízfogyasztást a nem standardizált együtthatók szerint. Ez a mintázat nem olyan erős, mint a korábban megfigyelt PCA mintázat, egyes agglomerációs településeken mindkét komponens nagy hatással van a vízfogyasztásra.

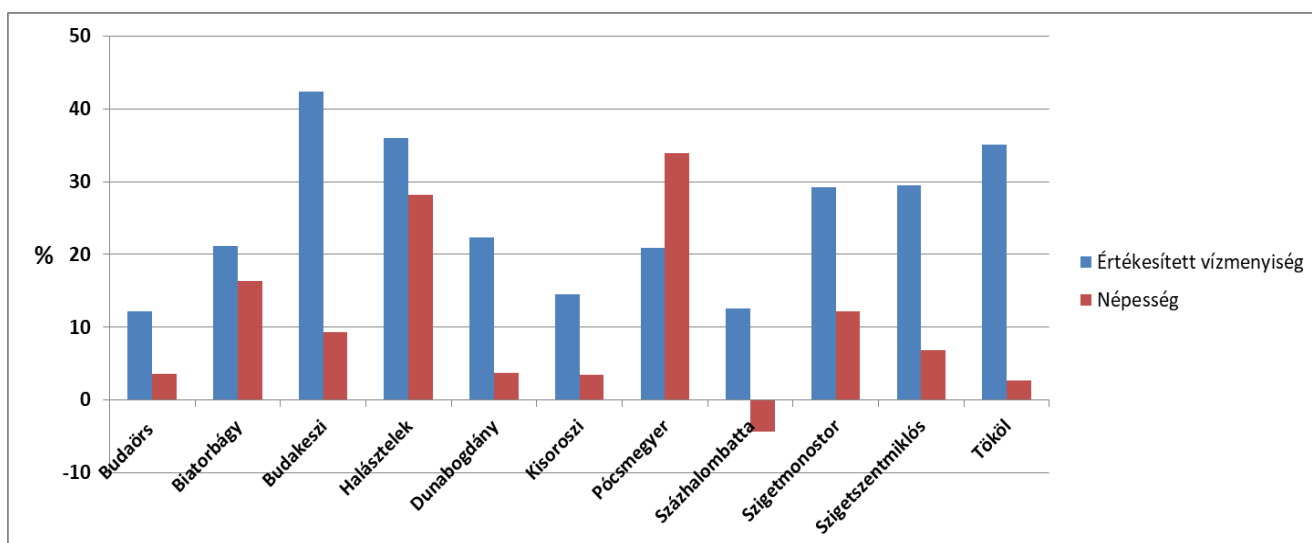
$$Y = 2e - 10 + 0,932X_1 - 0,242X_2$$

1. Egyenlet: Biatorbágy vízfogyasztása az első és második főkomponens függvényében

KONKLÚZIÓ

A PCA és az MRA elemzési eredménye megerősíti, hogy Budapest térségében az agglomerációs vízfogyasztás összetett változó, amelyre több összetevő is hatással van. Tévesnek bizonyult a hipotézis, miszerint a népességváltozás a kulcs és legfontosabb változó, amely befolyásolja a vízfogyasztást. A lakosságszám és a vízfogyasztás között nincs közvetlen lineáris kapcsolat.

A kutatás lezárásaként és a kutatási kérdés megválaszolásaként: „Melyek azok a kulcs-tényezők, amelyek befolyásolják az agglomerációs vízváltást?” megállapíthatjuk, hogy ezt a „váltást” több tényező okozza. A PCA és MRA elemzés meghatározta azokat a legfontosabb társadalmi-gazdasági változókat, amelyek magát a vízfogyasztást befolyásolják. Bebizonyosodott, hogy a vízfogyasztás mesterségesen szabályozott környezete fogyasztói magatartásváltozást okozott. A vízgazdálkodás hiányosságai megakadályozták az agglomeráció vízellátási problémájának elhárítását, megelőző intézkedés nem volt végrehajtható.

5. ábra: Értékesített vízmennyiség változása és a népességszám változása az elmúlt 10 évben

A jövőben a döntéshozóknak több társadalmi-gazdasági változót is figyelembe kell venniük a várható vízfogyasztás elemzésekor és meghatározásakor. Továbbá fenntartható vízfogyasztás fogalmát újra meg kell ismertetni a lakossággal.

A SZERZŐRŐL:

Gönczi Gábor 2008 óta dolgozik a Fővárosi Vízműveknél gépészmérnökként. Műszaki tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen végezte. Áramlástanai modellezéssel, ezen belül a három dimenziós műtárgyvizsgálatokkal, gépház és víztároló optimalizálással, többfázisú áramlások modellezésével és hálózat hidraulikai modellezéssel foglalkozik. Több kutatás fejlesztési projektben vett részt. 2021-2023 között a FH Campus Wien Alkalmazott Tudományok Egyetemén végzett mesterképzést, Nemzetközi Kapcsolatok és Várospolitikai szakirányon. Mostani cikke az egyetemi képzése során végzett kutatómunkáin alapul.

▶ IRODALOMJEGYZÉK

